

1003.

Erb. 98.

Švage - ro - vy žničky dómu i - dú, dómu i - dú,
 dómu i - dú, ve - dú za se - bú ko - zu bí - lú, ko - zu
 bí - lú, kozu bí - lú, kozu bí - lú.

Švagerovy žničky dómu idú, dómu idú, dómu idú,
 vedú za sebú kozu bílú, kozu bílú, kozu bílú, kozu bílú.

A mají na ní hrkávěňky, hrkávěňky, hrkávěňky,
 za to dostanú gořaľenky, gořaľenky, gořaľenky, gořaľenky.

1004. a)

Když docházejí k domu na č. 994:

U tech hospodářů dveři zavírajú,
 v kuchyni, v komoře vdoľečky chystajú.

Pěkně vás prosíme, pustte nás do síně,
 ze síně do izby, abysme nezmrzly.

Přede dveřmi, jež se před žnicami zavrou, zpívá se na nápěv č. 994 též:

1004. b)

Otvíraj, gazděňko,
 otvíraj tý vrata,
 nesem ti věneček
 ze samého zlata.

Ze samého zlata,
 ze samého kvítí,
 podívajte vy sa,
 jak sa on nám svítí.

Otvíraj, gazděňko,
 otvíraj tý dveři,
 až si nepoľámem
 na věnečku péří.

Otvíraj, gazděňko,
 otvíraj tý dveři,
 až sa podíváme,
 co máme k večeri.

Máme-i k večeri
 kyseľú poľévku,
 tož my ti utečem
 půjdeme do šeňku.

Ty gazděňko mladá,
 stroj večeru ráda,
 stroj ty nám ju směľe,
 žaly sme veseľe.